

האמצעי על ידי משה. זהו שכתוב ויהי ביום השלישי בהית הבקר. בשני לוחות אבנים - נצח והוד. זהו שכתוב, כתובים משני עבריהם, והם שני נביאי אמת, ומצד של עמוד האמצעי נקראו נביאי האמת, ושכינה תורת אמת. זהו שכתוב תורת אמת היתה בפיהו, ונקראת מראה נבואה, ורוח הקדש מצד של שניהם.

וביום השביעי נתנה, זה צדיק יסוד עולם, ובדרגה שלו, המלכות, הוא דבר עמו, והרי פרשהו לעשרה מלכים שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, ונגע בבת וכלל בה כל העשרה, וזו "בת אחת, תחת ה' מן אלהים, מן אדני, מן שדי, פולה מפל הפנויים, ומפל ההגיות כמו הוה", או כמותו, שיהיה 'תחת ה', בכל שם של פנוי, והו"ה היא נקבה. ומשום שהתורה נתנה ממנה, אמר למשה וראית את אחרי וכו', שאין נביא וחקם יכול להפנס למעלה פחות מזה, ולכן נקראים מפתחות החיצוניים הפנים שלה, ופנים שבפנים - מפתחות הפנימיים, והרי נתבאר למעלה שאם אין לאיש בידו מפתחות החיצוניים - במה יפנס? ומשום זה נאמר בה זה השער ליהו"ה.

ומשום שאין השגה לנביא וחזוה וחקם פחות ממנה, אמר הנביא, כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, פי אם בזאת יתהלל וכו' השכל וידע אותי. ולכן יעקב למד אותה לבניו, ונתן להם קבלה ממנה. זהו שכתוב וזאת אשר דבר להם אביהם. ודוד דחה ליה קבלה עלי ממנה, אמר לה אם תחנה עלי

דכתיב (שמות ט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, בתרי לוחי אבנין, נצח והוד, הדא הוא דכתיב (שם לב טז) כתובים משני עבריהם, ואינון תרין נביאי קשוט, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאו נביאי האמת, ושכינתא תורת אמת, הדא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואתקריאת מראה דנבואה, ורוח הקדש מסטרא דתרוייהו.

וביום השביעי נתנה, דא צדיק יסוד עולם, ובדרגא דיליה מלכות מליל עמהון, והא אוקמוהו, לעשר מלכין שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, נגע בבת, וכלל בה כל העשר, ודא "בת אחת, תחת ה' מן אלהים, מן אדני, מן שדי, פליא מפל פנויין, ומפל הויין, פגון הוה", או פותיה, דיהא "תחת ה', בכל שם דכינוי והויה איהי נוקבא.

ובגין דאורייתא מינה אתיהיבת, אמר למשה (שמות לג כג) וראית את אחורי כו', דלית נביא וחקם יכול לעלא לעילא פחות מן דא, ובגין דא אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה, ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים, והא אתמר לעיל, דאם בר נש לית בידוי מפתחות החיצוניים במאי ייעול, ובגין דא אתמר בה (תהלים קיח כ), זה השער ליהו"ה.

ובגין דלית השגה לנביא וחזוה וחקם פחות מינה, אמר הנביא (ירמיהו ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו כו', פי אם בזאת יתהלל כו', וידוע אותי, ובגין דא יעקב אוליף לה לבנוי, ויהיב לון קבלה מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד דחה ליה קבלה מינה, אמר לגבה (תהלים כד ג) אם תחנה עלי מחנה כו', רמיז